

Η Τριανταφυλλένια, η νεράιδα της αγάπης - Φασουλή Στέλλας (Α΄ Βραβείο)

Η Τριανταφυλλένια, η νεράιδα της αγάπης,
η Τριανταφυλλένια η νεράιδα των ονείρων
σκορπίζει τα φιλιά της στις γειτονιές
και τις αυλές που παίζουν τα μικρά παιδιά.

Η Τριανταφυλλένια, η νεράιδα της αγάπης,
η Τριανταφυλλένια η νεράιδα των ονείρων,
αφήνει να πετάξουν ροδοπέταλα ανακούφισης
και να φωλιάσουν κρυφά μέσα στις καρδιές
των μοναχικών ανθρώπων.

Η Τριανταφυλλένια, η νεράιδα της αγάπης,
η Τριανταφυλλένια η νεράιδα των ονείρων,
πασπαλίζει με νεραϊδόσκονη ελπίδας
τα όνειρα όλων των λυπημένων παιδιών
και ανθρώπων όλων
αυτών που υποφέρουν και φοβούνται.

Τριανταφυλλένια, η νεράιδα της αγάπης,
Τριανταφυλλένια η νεράιδα των ονείρων,
είσαι μέσα στις ψυχές των μικρών παιδιών
και με το μαγικό σου ραβδάκι
μας έχεις μεταμορφώσει όλους
σε μικρά νεραϊδάκια
που θα προσπαθήσουμε για έναν καλύτερο κόσμο.

Το διάβα της ζωής - Γενναδίου Νιόβης (Β΄ Βραβείο)

Λένε πως οι μοίρες υφαίνουν τη ζωή
πως την κόβουν όταν θέλουν
η ζωή, μια κλωστή αδύναμη μπροστά τους.

Μα εσύ μην παρασυρθείς απ' τα λόγια τους!
Καμία μοίρα δεν υφαίνει τη ζωή.
Εσύ είσαι υπεύθυνος για τη ζωή σου!

Ποτέ να μην πάψεις να κυνηγάς το αδύνατο
και το αδύνατο μέσα από το φως των ματιών
θα φαίνεται δυνατό
και το δυνατό θα γίνει η αιτία για να ζεις!

Μην ξεχάσεις,
με τα λόγια νικάς το μίσος
και με τις πράξεις
τους ανθρώπους που μισούν.

Η ζωή ακόμα κι αν το θες πίσω δεν γυρνάει
γι' αυτό κι εσύ πίσω μην κοιτάς
παρά μονάχα τρέξε να προλάβεις το αύριο.

Μα πρόσεξε!
Το μονοπάτι δεν είναι ίσιο
κι αν ίσια θες να πας
λάθος μονοπάτι διάλεξες!

Τα δέντρα - Νικολόπουλου Παναγιώτη (Γ΄ Βραβείο)

τα δέντρα της παραλίας φουσάνε στεναγμούς
το τυχερό μοβ μαντήλι σκούπισε τα δάκρυα των πουλιών
ένας φάρος φωτίζει τις μέρες μας
η μοναξιά σβήνει
κι εμείς
θα περπατήσουμε στο ηλιοβασίλεμα
μη θολώνεις μέσα σου

Ελλάς - Ελλάδα η πατρίδα μου – Μουλλάλλι Ερσιόλας (Α΄ έπαινος)

Ελλάδα, πατρίδα μου
εδώ γεννήθηκα, εδώ μεγάλωσα,
εδώ θα ζήσω! Στο υπόσχομαι!
Οι γονείς μου ήρθαν από μακριά,
από άλλη πατρίδα.
Εγώ γνωρίζω μόνο εσένα!
Ελλάς, Ελλάδα πατρίδα μου!
Καταλαβαίνω πόσα έχεις ζήσει,
πόσους κινδύνους,
πόσοι αγωνίστηκαν για σένα.
Για να σωθείς εσύ.
Αυτοί που αγωνίστηκαν είχαν φόβο,
αλλά τον ξεπέρασαν!
Έτσι και εμείς φοβόμαστε την κρίση,
αλλά θα νικήσουμε το φόβο μας.
Ελλάς, Ελλάδα πατρίδα μου!
Ελλάδα μου, πατρίδα μου
με τ' ακρογιάλια σου, τα πελάγη σου,
τα νησιά σου και την ομορφιά σου!
Ελλάς, Ελλάδα πατρίδα μου!
Όποιος έχει ατσάλινη καρδιά
σε αγαπάει πραγματικά.
Ελλάδα μου, πάντα θα είσαι στην καρδιά μου.
Ελλάδα μου πατρίδα μου,
εδώ γεννήθηκα, εδώ μεγάλωσα,
εδώ θα ζήσω! Στο υπόσχομαι!
Ελλάς, Ελλάδα πατρίδα μου!

«Ζωή σε άλλους τόνους» Καρδάτου Ανδριανής (Β΄ έπαινος)

Κάθε φορά που ακούω μουσική,
απορώ από πού έχει έρθει.

Κάπου γεννήθηκε κι αυτή,
αλλιώς τι νόημα έχει;

Κάποιον μεγάλο ρώτησα,
σπουδαίο μουσικό.

Αμέσως μου απάντησε,
δεν στάθηκε λεπτό.

Η μουσική, μου απάντησε,
υπάρχει παντού τριγύρω,

Μονάχα αν αφουγκραστείς,
αν ψάξεις, γύρω - γύρω.

Θ' ανακαλύψεις χρώματα,
ωραίες μυρωδιές,
σκέψεις και συναισθήματα,
απ' όλες τις γωνιές.

Θα σε κατακλύσουνε,
θα ξεχάσεις τόνους,

αυτό είν' η μουσική!
Ζωή σε άλλους τόνους!

Η Τάξη - Αποστόλου Αγγελικής (Γ΄ έπαινος)

Κάθε γωνιά της, ένα όνειρο είναι μαγικό
που ένας μεγάλος θα το νόμιζε για
ψέμα. Αυτοί οι τοίχοι έχουν ακούσει
χίλια δυο από ένα στόμα τόσο αθώο
όσο το βλέμμα ενός μωρού που είναι
τόσο δα μικρό και που δεν ξέρει τι 'ναι
αλήθεια και τι ψέμα.

Κάποια βιβλία στοιβαγμένα σε σωρό.
Μια ζωγραφιά, μία σαΐτα που πετάει μια
κασετίνα, ένα σχέδιο λειψό ένα στιχάκι,
ένα παιχνίδι που μιλάει κι ο δάσκαλος
φωνάζει "τι 'ν' αυτό" θυμώνει τάχα, μ'
από μέσα του γελάει...